

10 listopadových toček z Bulharska

Naši milí v Čechách, na Moravě i ve Slezsku,

přišel opět čas poslat trochu těch zpráv z dalekého, ale přesto blízkého Bulharska. Přestože jsme tady teprve něco přes dva měsíce, myslím, že se obě dobrovolky shodneme na tom, že se nám Bulharsko a hlavně naše Machala dostali pod kůži a možná už i do srdéčka?:) Pro zdání řádu, posíláme **psaní ve formě bodů neboli toček**, aspoň se i vy na dálku přiblížíte našim dětem z centra, které usilovně bojují o co největší počet toček, aby pak mohli chodit do kroužků a nebo třeba na různé akce a tábory. A kdo z vás nepoleví až do konce a přečte vše co jsme napsaly, může si pak směle napsat do deníčku **šestici** (v BG se ve škole známkuje od 6 do 2, nejlepší je 6:))

- **Čeští tři králové:** na přelomu října a listopadu nás přijel navštívit a obnovit na duchu pan provinciál Petr Vaculík v milém doprovodu pánů ze SADBY Járy Vracovského(jeho kamery a kombuchy) a Tomáše Nýdrleho, který nám dovezl zásobu obrázku od českých dětí-MOC DĚKUJEME!

Co asi vidí sudička pan provinciál v daleké budoucnosti, že se tak potutelně usmívá?

- **Duše věrných zemřelých:** I tady v Bulharsku se v listopadu vzpomíná na naše drahé zemřelé. A proto jsme v 8 dušičkových dnech navštívili hřbitov ve dne i v noci, s dětmi i bez dětí. Modlili jsme se zpěvem, tiše i nahlas, z auta nebo jako strašidla při svíčkách na starém nepoužívaném hřbitově(nechtěla bych být náhodný kolemjdoucí:)). Jedna ze zajímavostí z tohoto času je že u Bulharů provází věci mezi životem a smrtí spousta víry, ale také pověr. A možná také proto nechávají na dušičky na hrobech svých drahých hromady jídla a dobrot, které pak vzápětí sbírá hbitá skupina chudých lidí, hlavně romských dětí-taková BG forma charity:)
- **EVS školení v Sofii:** tak nás po měsíci tady, potkalo ono slavné popříjezdové EVS školení všech evropských dobrovolníků, kteří jsou v Bulharsku. Probíhalo ve znamení zmatení jazyků, aspoň pro nás Čechy (zkuste si po měsíci intenzivního kursu bulharštiny propasovat do hlavy i

nějaké ta anglické slovíčko), bláznivého luxusu 4hvězdičkového hotelu a navazování přátelských vztahů s ostatními dobrovolníky. Tož nebylo to špatné, ale doma v Zagoře je líp:)

- **Co to tady teda děláme?** Není toho moc a není toho ani málo, tak akorát:) Z pravidelného programu: **Pondělí:** volný den:) **Úterý:** klavír(Verča), šití a francouzština(Hanka). **Středa:** obě pomoc v našem centru při doučování a hrách po něm , ve spolupráci s o.Martinem - němčina (Verča) a žonglování (Hanka). **Čtvrtek:** klavír (Verča), pomoc při dopoledním doučování(Hanka), odpoledne obě docházíme s o.Jiřím do školy uprostřed machaly na aktivity spojené s doučováním. **Pátek:** dopoledne porada:) a odpoledne chodíme do dětského domova na nějaké to tvoření a hraní a Verča tam ještě učí angličtinu. **Sobota:** spolčo malé holky(Verča), spolčo velké holky (Hanka), odpolední tématická hra (obě). **Neděle:** dopoledne program ve vesničce Kalitinovo(zatím obě), nedělní mše s dětmi z machaly, příprava holek na křest,...Krom toho se taky hodně modlíme, každý den máme mšu a jsme prostě s děckama. No a taky Verča začíná učit zpěv a objevovat talenty a Hanka si asi otevře tetovací salón:)
- **Už umíme bulharsky-jupijá:)** No není to tak úplně pravda, ale s posledním listopadovým dnem nám skončil intenzivní kurs bulharštiny, tak jsme si napsaly test a pak vše zašly oslavit s naší paní učitelkou Kalinkou do parádní cukrárny. Teď už nás budou učit jen děti:)
- **Komunita:** stále se nám s ní žije blaze. A vzhledem k tomu, že je to veskrze mužská komunita, tak se učíme přijímat pochvaly mezi řádky. Třeba: Jsi holka jako lusk-tak zelená a křivá. No zasmějeme se:)

A ze všeho nejlepší jsou komunitní výlety...

- **Naše děti, jejich rodiny a život v machale:** S dětmi co chodí k nám do centra je to většinou radost, ale někdy i starost. Jsou živé, nadšené, mají nás rádi, ale někdy prosvítá i jejich přílišná vznětlivost a výbušnost, popřípadě to že se jim moc nechce do školy a že se jim už vůbec moc nechce do různých povinností. Ale je třeba to vidět komplexně, mnohé s našich dětí jsou chudé a nemají moc dobré rodiny (rozvedené nebo mrtvé rodiče a podobně) a vyhlídky do života taky ne až tak růžové. Je třeba je chápat a povzbuzovat, aby chtěli být lepší než jak to třeba pozorují ve svém okolí. V machale se začínáme čím dál tím víc dostávat i třeba na návštěvy do rodin našich děček a tak si propojovat to co pozorujeme, když dojdou k nám do centra s tím, co žijí

zbytek svého dne a života. Pro mě je to důležité propojovat si ty kontexty, vidět ty děcka se vším všudy nejen ve výřezu, který někdy může dělat úplně falešnou představu o tom, jaký kdo je. Tož se za ně modlíme a snažíme se je mít co nejvíce rádi.

Nebojte se není mrtvý, jen tak vypadá:)

Naše malé slečny.

- **Potáborové setkání v Kazanlaku:** V druhé polovině listopadu jsme byly s Verčou na víkendovém potáborovém setkání, abychom se seznámily s animátory a dětmi s kterými v létě třeba pojedeme na tábory. Na sobotu tam Jarda dovezl i 8 našich děcek z machaly a bylo to jako by se tam rozsvítilo. Zjišťuju, že mi hodně sedí taková ta jejich bezprostřednost a že se nebojí vyjadřovat svoje emoce a city ať už jsou jakékoliv a taky to, že se cítím, tak jako že k nim patřím, oni to taky dají docela najevo.
- **Bruslení s „klučičím společenstvem“ :** u jednoho obchodního centra v Staré Zagoře otevřely ledovou plochu, tož jsme ji šli honem využít. Byla to paráda, klukům to šlo jedna báseň, přestože někteří z nich stáli na bruslích poprvé, salesiánům a dobrovolcům to taky jezdilo a já spatřuji svůj přínos v tom, že kluci měli radost z toho, že jim to jde líp než mě:)

Kdo je největší razbojník ze všech?

A kdo koho podpírá?:)

- **Rozloučení s Markétou naší nejmilejší:** tož závěrem trochu těch slz a nářku. Na konci listopadu se s námi rozloučila (a děti s ní) spoludobrovolka Markét, která nás do všeho krásně zaučila a zanechala každému tady kousek svého slunce na památku...Ale vy se můžete zaradovat, protože ji máte v Čechách;)

Jak teď poznáte děti co chodí do centra? Podle slunce od Markéty:)

Tož to by mohlo stačit, kdo vydržel, ať si honem zapíše tu šestici, protože si ji zaslouží! Děkujeme všem moc za modlitbu a za to, že na nás myslíte. Přejeme krásný adventní čas spojený s přípravou na příchod toho Nejvyššího a přítom milujícího Boha!

Vsičko chubavo!

Hanka a Verča